Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

„Zaklinamy wszystkich w Bogu, aby nie skąpili zachodów i nie zniechęcali się trudnościami, ale rośli codziennie w gorliwości i sile. Żmudne jest zadanie, które im przedkładamy. Lecz niech nie tracą ducha, ani się dają odwieść od zamiarów. Znoszenie wielkich trudów jest właściwością tych, którzy jako dobrzy żołnierze Chrystusa idą najbliżej Niego".

Pius XI do członków Akcji Katolickiej.

TARNÓW — PLAC KATEDRALNY L. 6

Nr. 3 MARZEC R. 1937

TREŚĆ:

Uwaga! Uwaga!

Do niniejszego numeru, wysyłanego do tych Oddziałów, które założyły Sekcję Społeczną, Sekcję Mitoserdzia i utworzyły zastępy załączamy następujące dodatki:

Studium społeczne — zawierające na II zebranie Sekcji Społeczne następujący materiał:

II Zebranie Sekcji Społecznej — „Wyniki naszych starań celem zdobycia wiadomości o Kółkach rolniczych. — Wnioski do odczytu „Wartość człowieka". — „Potrzeba zawodowej organizacji rolników". — „Zadanie praktyczne, wynikające z potrzeby zawodowej organizacji rolników".—„Zawodowe Organizacje robotnicze". — Zadania praktyczne, wynikające z pogadanki o zawodowych organizacjach robotniczych.

Studium a akcji charytatywnej — podające na II zebranie Sekcji Miłosierdzia następujący materiał:

II Zebranie Sekcji miłosierdzia. — „Wyniki z pracy wykonanej przez członkinie Sekcji". — Jaki jest cel „Caritas". — Matka potrzebująca opieki i pomocy. — „Jakie matki u nas w parafii potrzebują pomocy i opieki". — Wskazania praktyczne, wynikające z pogadanek.

Studium o wychowaniu — podające na II zbiórkę zastępów następujący materiał:

II Zbiórka o wychowaniu. — I Przykazanie Boskie. — Wnioski praktyczne z przeczytanego rozdziału. — Chwila zastanowienia się.

POSŁANIEC
DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 Zł z przesyłką	TARNÓW, PLAC KATEDRALNY 6	P. K. O. Nr. 414 329 Telefon Nr. 110

Nr 3 MARZEC 1937 r. Rok V

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

Nadeszły nam dni pokuty...

Okres Wielkiego Postu pozdrawia Kościół święty w modlitwach kapłańskich słowy: „Nadeszły nam dni pokuty, aby grzechy zgładzić i dusze ratować". Jest to czas wzniosłej i świętej powagi, czas wytężonej pracy nad uświęceniem osobistym. Rozważania cierpień Zbawiciela, umartwienia, rekolekcje, nabożeństwa pasyjne — wszystko to ma jeden cel: oderwanie człowieka od ziemi, od grzechu, a zbliżenie go do Boga przez pogłębienie życia wewnętrznego.

Akcja Katolicka wysuwa jako naczelny postulat i nieodzowny przymiot jej członków: wysoki stopień doskonałości moralnej. Ileż to razy podkreślał Ojciec święty, Pius XI, potrzebę wielkiej świętości u apostołów świeckich. Bez osobistej świętości, bez życia naprawdę wzorowego — nie potrawią oni przyczynić się do podniesienia moralności w swym otoczeniu. Jeśli oni sami nie będą jaśnieć wielkimi cnotami — same tylko ich słowa i zachęty do dobrego nie wywrą na drugich skutecznego wrażenia.

Stąd tak usilnie życzyćby wszystkim należało i oto Pana Boga gorąco prosić, by każdy z członków Akcji Katolickiej stał się naprawdę lepszym przez pracę nad sobą w obecnym okresie Wielkiego Postu. Niech każdy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej, niech każdy Oddział Stowarzyszeń Katolickich przez wspólną adorację czy przez wspólną Drogę Krzyżową czy przez wspólne inne nabożeństwo lub postanowienia — stara się gorliwie, by członkowie Akcji Katolickiej byli wzorem dla otoczenia, dla całej parafii. — Niech każdego członka Akcji Katolickiej zdobi to prawdziwe szlachectwo Boże, polegające na życiu w łasce poświęcającej.

Czas Wielkiego Postu — mimo swej powagi — jest też czasem głębokiej i prawdziwej radości. Płynie ona z życia bogobojnego, z częstszego obcowania z Bogiem na modlitwie. Niechże to wesele Boże i pokój Chrystusowy będzie udziałem wszystkich członków Akcji Katolickiej.

Jeden Nauczyciel Wasz — Chrystus!

Kwadrans ewangeliczny

(Dla Oddziałów K. S. M. i K. S. K.)

Duch Chrystusa — to duch umartwienia.

„Wtedy Jezus był zawiedziony na puszczę od Ducha, aby był kuszony od diabła.

A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, potem łaknął. I przystąpiwszy kusiciel, rzekł mu: Jeśliś jest Syn Boży, rzecz, aby te kamienie stały się chlebem.

Który odpowiadając, rzekł: Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, ale wszelkim słowem, które pochodzi z ust Bożych.

Wtedy go wziął diabeł do miasta świętego i postawił go na ganku kościelnym: I rzekł mu: Jeśliś jest syn Boży, spuść się na dół. Albowiem napisane jest: Iż aniołom swoim rozkazał o tobie i będą cię na ręku nosić; abyś snać nie obraził o kamień nogi swojej.

Rzekł mu Jezus: Zasię napisane jest: Nie będziesz kusił Pana Boga Twego.

Wziął go zaś diabeł na górę wysoką bardzo: i ukazał mu wszystkrólestwa świata i chwałę ich: I rzekł mu: To wszystko dam Tobie, jeśli upadłszy uczynisz mi pokłon. Wtedy mu rzekł Jezus: Pójdź precz, szatanie. Albowiem napisane jest: Panu Bogu twemu kłaniać się będziesz a jemu samemu służyć będziesz.

Wtedy opuścił go diabeł, a oto aniołowie przystąpili i służyli jemu".

(Mat. IV. 1—11).

Przeczytany przed chwilą urywek Ewangelii św., przedstawiający kuszenie Pana Jezusa, nasuwa nam porównanie pokusy, której uległ Adam w raju z pokusami, które Chrystus Pan pokonał. Wiemy, że tak pokusa Adama, jak i pokusy Pana Jezusa mają ogólne dla nas i dla całego rodzaju ludzkiego znaczenie. Adam — to ojciec całej ludzkości, którego upadek przeszedł na wszystkich. Chrystus — to drugi Adam, który jak zbawienie przyniósł dla wszystkich, tak samo i na puszczy znosi pokusy za wszystkich, dla dobra wszystkich. Jest naszym nauczycielem, jak mamy się zachować w czasie pokusy.

Koniecznie potrzebną była nam taka nauka, bo w Kościele wojującym każdy z nas musi walczyć z różnymi pokusami. A gdyby kto pragnął nigdy żadnej pokusy nie napotkać, musiałby, jak mówi św. Paweł, „wyjść z tego świata". W poprzednim kwadransie ewangelicznym z miesiąca lutego czytaliśmy słowa Pana Jezusa, podające nam jako broń przeciw pokusom: post i modlitwę. Obecnie podaje jeszcze jeden rodzaj niezawodnej broni przeciw pokonaniu wszelkich pokus, a tym jest słowo Pisma św. A więc postem, modlitwą i słowami Pisma św. mamy pokonywać — na wzór Chrystusa Pana — wszystkie pokusy. To są trzy rodzaje broni niezawodnej, zawsze zwycięskiej. Powiedział św. Cyprjan: „Najpotężniejszą ochroną serca prze-

ciw napaściom ducha złego — jest wstrzemięźliwość, modlitwa i nieustanne rozważanie Pisma świętego". Tego nas uczy Pan Jezus. Widzimy u Niego surowy post, gdy walczył z kuszeniem ducha złego. Tak surowego postu nie żąda od nas Pan Bóg, ale pewna surowość chrześcijańska w życiu, powściągliwość i wstrzemięźliwość jest nam potrzebna, jeżeli chcemy pokonać różnego rodzaju pokusy. Życie wśród samych wygód i przyjemności, nie znające żadnego umartwienia i zaparcia się siebie — ani nie tworzy silnych charakterów, ani nie daje człowiekowi mocy do pokonania jakichkolwiek pokus. Pierwsza zatem broń, niezawodna na pokusy, to chrześcijańska wstrzemięźliwość, trzeźwość i umartwienie, przynajmniej takie, jakie Kościół zaleca. „Bracia, trzeźwymi bądźcie i czuwajcie, boć przeciwnik wasz djabeł, jako lew ryczący krąży, szukając, kogoby pożarł". A druga broń — to modlitwa. Na modlitwie przepędził Pan Jezus wszystkie chwile samotności. I modlitwa była zajęciem Chrystusa Pana w czasie postu 40-dniowego. Modlitwa — to rozmowa z Bogiem: jakże więc ona musi nas wzmacniać, oświecać i uszlachetniać! Trzecia broń — niezawodna na wszelkie pokusy — to czytanie Pisma świętego. Tą bronią pokonuje Zbawiciel wszystkie pokusy. Rzekł raz nasz Zbawiciel, że „z obfitości serca usta mówią". Widać, że Pan Jezus rozważał w swojem Sercu słowa Pisma św. Miał w swym Sercu obfitość słów Pisma św., skoro usta Jego Boże w walce z pokusami wymawiają same słowa Pisma św. Jakżeż to wielka dla nas nauka, a niedość często głoszona! Na wzór Chrystusa Pana mamy mieć słowa Pisma św. i na ustach i w sercu, jeżeli chcemy pokonać wszelkie na nas bijące pokusy. Doświadczenie nas poucza, że skoro tylko w ciężkim smutku, w trudnym położeniu, wśród walk wewnętrznych przypomnimy sobie jakie słowa Pisma świętego, zaraz przynoszą one nam dziwną moc i otuchę. W słowach Pisma świętego odczuwamy wtedy jakby głos najlepszego ojca, głos wiernego przyjaciela, głos samego Boga. Dlatego to święta Teresa zakonnicom swoim zalecała częste czytanie Pisma świętego. Sama to nieraz twierdziła, że żadna z ksiąg ludzkich, choćby najpiękniej napisana, nie dawała jej nigdy tyle światła, tyle siły i pokoju, jak słowa Pisma świętego. Historia zaś Kościoła okazuje nam, że najświetniejsze czasy w Kościele były właśnie te, w których najwięcej czytano i studiowano Pismo św., w których najwięcej zajmowano się tłumaczeniem i wyjaśnianiem Pisma świętego.

Zastanówmy się teraz, my członkowie Akcji Katolickiej, w świetle tych rozważań nad naszym postępowaniem. Postanówmy sobie w tym czasie Wielkiego Postu modlić się jak najlepiej, starannie zachować post i wprowadzić do rodzin naszych wspólne, głośne czytanie Ewangelii świętej.

Kwadrans ewangeliczny

(Dla Oddziałów K. S. M. M. i K. S. M. Ż.)

Walka z duchem nieczystym.

„I weszli do Kafarnaum: a wnet w szabaty wszedłszy do bóżnicy nauczał ich. I zdumieli się nad nauką Jego: albowiem ich uczył, jako władzę mający, a nie jako doktorowie. A był w bóżnicy ich człowiek, w którym był duch nieczysty i zawołał, mówiąc: Co nam i tobie Jezusie Nazareński? przyszedłeś gubić nas? znam cię, ktoś jest, Święty Boży. I zagroził mu Jezus, mówiąc: Milcz, a wynijdź z człowieka. I targając go duch nieczysty, i wołając głosem wielkim wyszedł z niego. I dziwowali się wszyscy: tak iż się między sobą pytali, mówiąc: Cóż to jest? Cóż to za nowa nauka? iż z władzą i duchom nieczystym rozkazuje, a są mu posłuszne? (Mar. I. 21—27).

W miasteczku Kafarnaum panował odświętny nastrój. Ze wszystkich stron schodzili się żydzi do bóżnicy, by przy sobocie oddać Bogu cześć i wysłuchać wyjaśnień z Pisma św. W tym dniu jednak panowało między mieszkańcami miasteczka jakieś większe, niż zwykle, ożywienie. Z ust do ust podawano sobie wiadomość o nowym Nauczycielu, który od kilku dni bawił w Kafarnaum. Wtajemniczeni opowiadali o dziwnych rzeczach, które miał działać, o wypadkach przy Jego chrzcie nad Jordanem, o nadzwyczajnym sposobie nauczania.

Przybycie Jezusa do Kafarnaum stało się sensacją ostatnich dni.

Nic też dziwnego, że gdy Pan Jezus zjawił się w bóżnicy, po zgromadzonych przeszedł najpierw szmer zainteresowania, a potem zaległa świątynię wyczekująca cisza. Przełożony bóżnicy zbliżył się do niezwykłego gościa i — jak to było w zwyczaju u żydów — zaprosił Go, by w dniu dzisiejszym On wyjaśnił Pismo św. zebranym. Pan Jezus zgodził się. Wkrótce rozległ się w bóżnicy Jego łagodny, ale pełen siły głos. Żydzi słuchali zdumieni. Nigdy jeszcze nie słyszeli słów, wypowiadanych z taką mocą i pewnością siebie. „Albowiem uczył ich, jako władzę mający, a nie jako doktorowie".

Aż tu nagle nauczanie Jezusa zostało przerwane. Na całą salę rozległ się głos: „Co nam i Tobie Jezusie Nazareński? Przyszedłeś gubić nas? Znam Cię ktoś jest, Święty Boże"! Słowa te wypowiedział człowiek opętany przez ducha nieczystego. Przyszedł on do świątyni, by przeszkodzić w nauczaniu. Ta nowa nauka, do której tak lgnęli ludzie, nie miała przystępu do jego duszy. On wiedział, że nieczystość, która opanowała całą jego naturę i wzięła w niewolę jego duszę, będzie przez tego Mistrza zwalczana. I dlatego z wściekłością woła: „Czego chcesz od nas? Przyszedłeś gubić nas"? Nie wiedział, że Jezus, który zawsze odpłacał miłością za najgorsze przyjęcie i teraz przyszedł i pozwolił mu się wypowiedzieć po to, by mu wyświadczyć największe dobrodziejstwo — uwolnić go od ducha nieczystego. „I zagroził mu Jezus, mówiąc: Milcz, a wynijdź z człowieka. I targając go duch nieczysty i wołając głosem wielkim, wyszedł z niego".

Jezus, który okazał przed tym taką moc w nauczaniu, uzasadnił tym cudem, że ma prawo z taką mocą nauczać. Nic też dziwnego, że Żydzi, którzy byli świadkami Jego nauki i cudu, szeptali między sobą: „Cóż to jest? Co to za nowa nauka, iż z władzą i duchom nieczystym rozkazuje, a są Mu posłuszni“?

* * *

Jakże często możnaby znaleźć w naszym współczesnym życiu podobne zdarzenia, jak to opisane z Ewangelii św. Nie ma wprawdzie dziś bezpośrednio przez złego ducha opętanych. Ale iluż to i pomiędzy młodymi takich, którzy opanowani są przez ducha nieczystości. Ten grzech ma to do siebie, że bierze człowieka w niewolę. Kto mu się nie oprze silnie, zdecydowanie od początku, kto pozwala przenikać powoli, ten tak wreszcie zatruje nim swą duszę, że na nic innego nie ma już w niej miejsca. Myśli, uczucia, słowa — wszystko to skażone tą straszną namiętnością. O wydobyciu sie z tej niewoli marzą na próżno ludzie upadli, bo trzeba nadzwyczajnej pracy i pomocy Bożej, by na nowo odzyskać spokój duszy i panowanie nad sobą.

Nic też dziwnego, że rzeczy, przypominające Boga, wskazujące na inne przeznaczenie człowieka, wymagające od niego walki z namiętnościami, są dla takiego człowieka znienawidzone. Przyczyną największej nienawiści do Boga, utraty wiary, walki z Kościołem jest tak często, częściej aniżeli się spodziewamy, opanowanie ludzi przez „ducha nieczystości“. Kto wszedł w tej dziedzinie w konflikt z prawem Bożym, ten wszedł w konflikt z samym Bogiem. „Co nam i tobie Jezusie Nazarejski? Przyszedłeś gubić nas? Znam cię ktoś jest“! Czyż takie i podobne powiedzenia nie dadzą się i dzisiaj słyszeć? Co mi ktoś ma coś do gadania? Swoboda przekonań, wolność myśli, wolność postępowania, nieskrępowanie żadnymi przepisami, żadnym prawem, choćby to było prawo Boże — oto hasła, powiedzenia tych, którzy opanowani są duchem nieczystości.

Hasła Akcji Katolickiej, pracy dla podniesienia Ojczyzny mijają bez echa, lub wywołują napady szału u tych, którzy zostali przez tą namiętność opanowani.

A czy i w naszych szeregach nie czyni „duch nieczystości“ spustoszenia?

Czy powtarzające się od czasu do czasu odstępstwa i zdrady nie mają często tego podłoża? Czy nasze lenistwo i ospałość w pracy nad sobą i drugimi nie z tego płyną źródła?

Mamy potężny środek na to, by tego ducha, który najwięcej nam szkodzi i najwięcej spustoszenia czyni w naszych szeregach, zwyciężyć.

Opisany w Ewangelii św. nieszczęśliwy człowiek od nikogo nie mógł uzyskać pomocy. Nie mieli ludzie na tyle siły, by go od tej strasznej potęgi uwolnić. Ale potrafił to uczynić Jezus, który w owym dniu zawitał do Kafarnaum!

Ten Jezus, który z taką mocą nauczał i z taką mocą rozkazał duchowi nieczystemu wynijść z człowieka, nie stracił nic ze swej wszech-

mocy. Jest Bogiem, który „duchom nieczystym rozkazuje i są mu posłuszne". On tych, którzy przeszkadzają Jego sprawie, uzdrowi z czasem i uwolni od strasznego kalectwa, chociaż dziś z Nim walczą. On nas, którzy Mu służyć chcemy, ustrzeże od splamienia duszy tym upadkiem. Tylko musimy zawsze być blisko Niego. Wszystkie nasze poczynania muszą być wsparte Jego siłą.

Zastanówmy się w głębi naszej duszy, jak się przedstawia w nas ta sprawa. Czy walczymy skutecznie z panoszącym się dziś „duchem nieczystości", czy też poddajemy się w jego niewolę? Czy jesteśmy jeszcze panami naszych myśli, słów, uczynków, czy też rządzi nami „duch nieczystości"? Czy nie oddaliliśmy się zbyt daleko od Jezusa, tak, że nie może On już na nas skutecznie oddziaływać? Jak korzystamy z Jego obecności wśród nas? Z modlitwy? Z Najśw. Sakramentu?

Postanówmy sobie mocno: czuwać nad naszą duszą, by ten najstraszniejszy wróg nie zakradł się do niej i nie opanował jej. Unikajmy wszystkiego, co nam utrudnia pracę nad czystością duszy! Postanówmy siłę naszą czerpać z Wszechmocy Chrystusowej. Jak najwięcej przebywać pod bezpośrednim wpływem Pana Jezusa, który jeden ma moc taką, „że i duchom nieczystym rozkazuje".

Jeżeli to uczynimy, wtenczas z łatwością zrozumiemy to, czego wielu dzisiejszych ludzi nie rozumie: piękno czystości i siłę, która zdolna jest tę cnotę podtrzymywać i rozwijać.

Przy wychowaniu i samowychowaniu człowieka jest sprawa należytego ustosunkowania się jego do tej namiętności ludzkiej bardzo ważną. Kto w tych sprawach wyrobi sobie należyte, chrześcijańskie zapatrywania i potrafi w czyn wprowadzać chrześcijańskie zasady, ten może być pewnym, że i w innych dziedzinach pracy nad sobą da sobie radę. Można śmiało powiedzieć, że w pewnym okresie życia młodzieńca zwyciężenie „ducha nieczystości" jest najważniejszą i najtrudniejszą zarazem sprawą.

Ludzie nie wiele nam tu pomogą, owszem ponieważ tak często spotykamy się z ludźmi mającymi niewłaściwe zapatrywania na te rzeczy, nawet zaszkodzić nam mogą. Siłą prawdziwie twórczą, dźwigającą człowieka i wyzwalającą jest tu tylko Chrystus. O Niego musimy się oprzeć, by pozostać wolnymi i czystymi duchami. Jego prosić, jeżeli dostaliśmy się pod wpływ tego ducha, by wypowiedział nad nami swe wszechmocne, rozkazujące słowo: „Milcz, a wynijdź z człowieka".

O właściwy stosunek do nauczycielstwa.

(Referat na zebrania Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej i posiedzenia Kierownictw)

Tegoroczne hasło Episkopatu: „Duch Chrystusowy w szkole i wychowaniu — podstawą odbudowy narodów" — zwraca uwagę społeczeństwa katolickiego na zagadnienia wychowania i na osoby wychowawców, t. j. rodziców i nauczycieli. Stosując się

do hasła Episkopatu i rozpatrując przeróżne problemy wychowawcze, członkowie Akcji Katolickiej zastanowić się winni również nad wzajemnym ustosunkowaniem się społeczeństwa katolickiego i nauczycielstwa. Chodzi o to, by ten wzajemy stosunek opierał się na zasadach, płynących z wiary świętej i był do głębi przepojony duchem Chrystusowym.

W tej tak doniosłej sprawie nasuwają się następujące uwagi:

1) Różnie w różnych stronach Polski przejawia się ustosunkowanie nauczycielstwa do pracy katolickiej i do żądań katolickiego społeczeństwa w sprawach wychowania. Wszelako z przyjemnością stwierdzamy, że w naszej diecezji stosunek nauczycielstwa do Akcji Katolickiej jest na ogół życzliwy. Wielu z grona nauczycielskiego — praktykujących katolików — czynnie i bardzo wydatnie pracuje w Akcji Katol., wielu też, nie mogąc spieszyć z większą pomocą, z całą życzliwością odnosi się do poczynań Parafialnej Akcji Katolickiej. Niektóre wszelako jednostki z nauczycielstwa powstrzymywała od pracy w A. K. niepewność, jak władze szkolne odniosą się do tej współpracy. Odpowiedź Kuratorium krakowskiego na zapytanie JE. Ks. Biskupa Lisowskiego rozwiała wszelkie możliwe zastrzeżenia w tym względzie.

Stąd zatem płynie ten wniosek, że należy nam tak postępować, by tę wzajemną życzliwość pogłębiać i wzmacniać, a nigdy nie dać się porwać uprzedzeniom do nauczycielstwa, płynącym z artykułów dziennikarskich, opisujących fakta ujemne, które zaszły zresztą w innych stronach Polski.

2) Praca każdego nauczyciela jest ciężka i wyczerpująca. Odbywa się nieraz w bardzo trudnych warunkach, których wyliczać i opisywać nie potrzeba, bo każdy je zaobserwować potrafi. Mimo tych częstokroć nie sprzyjających warunków, nauczycielstwo prowadzi tę najpiękniejszą, choć jakże trudną pracę — wychowania młodego pokolenia i urabiania jego duszy. Prowadzi w dalszym ciągu pracę wychowawczą domu rodzinnego. Stąd znów wskazaniem dla nas będzie, by członkowie Akcji Katolickiej wpajali nie tylko w dusze swych dzieci, ale i w społeczeństwie szerzyli cześć i poszanowanie dla nauczycielstwa. Pełne czci i szczerego szacunku ustosunkowanie się rodziców i dzieci do nauczycielstwa winno przejawiać się we wszystkich okolicznościach.

3) W wielkiej poniewierce w obecnych czasach znajduje się cnota wdzięczności. Powiadają, że ten, któremu się wyświadczyło usługę i dobro, unika dobrodzieja swego i obchodzi go zdala, byle tylko się z nim nie spotkać i nie być zmuszonym do wyrażenia podziękowania. Może tak dalece źle nie jest, ale w każdym razie trzeba w społeczeństwie szerzyć poczucie i cnotę wdzięczności. Ta wdzięczność należy się naszym wychowawcom. Aktualnym zatem i pięknym zadaniem członków Akcji Katolickiej jest okazywanie wdzięczności nau-

czycielstwu za ich ofiarną pracę wychowawczą i szerzenie tego obowiązku wśród społeczeństwa.

4) Mówi się dziś wiele o konieczności harmonijnej współpracy domu rodzinnego i szkoły. Ta współpraca utrzyma się i przyniesie pożądane owoce tylko na platformie wzajemnej życzliwości i zaufania. Stąd staraniem obopólnym winno być, by tę życzliwość i zaufanie zawsze wytwarzać i podtrzymywać, nigdy jej nie osłabiać i unikać tego wszystkiego, co by ją zachwiać mogło. Stąd ewentualnych lokalnych niepowodzeń nie należy rozgłaszać, nie rozogniać, lecz z całym spokojem i taktem likwidować.

5) Ważnym zadaniem członków Akcji Katolickiej jest zaznajamianie społeczeństwa z nowoczesnym ruchem katolickim. Ale przede wszystkim winna praca nasza w tym względzie zmierzać do tego, by nasze nauczycielstwo zaznajamiać z istotą Akcji Katolickiej, z jej działalnością, z jej aktualnymi trudnościami i dodatnimi wynikami pracy. Wiele uprzedzeń do Akcji Katolickiej pokutuje jeszcze wśród katolickiego społeczeństwa; nie znikną one dotąd, dopóki wszyscy nie zaznajomią się z jej istotą i zadaniami. Można powiedzieć, że jeszcze dziś Akcja Katolicka wszystkich prosi: „Nie być potępianą — nie będąc poznaną". Zaznajamianie nauczycielstwa z całokształtem zadań i działalności Akcji Katolickiej — to dalszy przejaw właściwego ustosunkowania się do niego naszych członków.

6) Przed Akcją Katolicką leżą niezmierne rozłogi i tereny pracy. Im więcej będzie uzdolnionych pracowników — tym rychlej przeprowadzi ona swe zamierzenia i tym więcej dokona. Stąd dalszym przejawem naszego ustosunkowania się do nauczycielstwa będzie zapraszanie go do czynnej współpracy w Stowarzyszeniach Akcji Katolickiej. Wiele już jednostek spośród nauczycielstwa wybitnie zasłużyło się dla Akcji Katolickiej; wielu czynnie w niej pracuje; naszą powinnością będzie dalej zapraszać członków grona nauczycielskiego do czynnej współpracy. Pewnie, że nie wszyscy będą mieli i czas i zdrowie i siły do tej współpracy; dlatego ewentualnej odmowie dziwić się nie należy. Przy Zarządach Dekanalnej Akcji Katolickiej powstaną z czasem zrzeszenia chętnych jednostek z nauczycielstwa, celem omawiania zagadnień życia katolickiego w dekanacie i sposobów jego rozwinięcia i podniesienia na wysoki poziom.

— — — — — — — — — — — —

Oto w zarysie przedstawione zagadnienie właściwego naszego ustosunkowania się do nauczycielstwa. Mówiąc o nim, należałoby jeszcze pewną rzecz podkreślić i wyjaśnić. Społeczeństwo katolickie ma odnośnie do współczesnej szkoły polskiej wiele zastrzeżeń i słusznych żądań. Wszelako należy pamiętać, że walka o zasady katolickie w wychowaniu — to nie walka z nauczycielstwem. To pomieszanie pojęć zachodzi dość często i wywołuje nieraz nieporozumienia. Mogą zajść i takie wypadki, że społeczeństwo zażąda zmiany postępowania nauczyciela, boć zresztą, jak w każdym stanie i zawodzie, tak i tu

mogą się trafić nieodpowiednie jednostki. Społeczeństwo katolickie słusznie zawsze i wszędzie domaga się i pragnie mieć nauczyciela-wychowawcę, któryby był przykładnym i praktykującym katolikiem. Ale wystąpienie przeciw nieodpowiedniej jednostce nie oznacza wystąpienia przeciw całemu nauczycielstwu, jak znowu według postępowania jednego nie możemy osądzać wszystkich.

Jakże zatem gorąco życzyćby sobie należało, by ten życzliwy stosunek nauczycielstwa do Akcji Katolickiej coraz więcej się jeszcze pogłębiał w naszej diecezji, by jak najrychlej zniknęły występujące tu i ówdzie nieporozumienia i zadrażnienia między nauczycielstwem a społeczeństwem katolickim. Bo tylko wtenczas, kiedy duch Chrystusowy, duch miłości wzajemnej opromieni i przepoi ten wzajemny stosunek, wychować będzie można wielkie charaktery, wielkich ludzi, którzy będą zaszczytem i chwałą Kościoła i Ojczyzny.

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

I. DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY.

1. Rekolekcje zamknięte.

W miesiącach grudniu 1936 r. i styczniu 1937 r. odbyło się staraniem Instytutu A. K. **29** seryj rekolekcyj zamkniętych dla członków Akcji Katolickiej. Podajemy w niniejszym numerze szczegółowe sprawozdanie. Odbyły się one w następujących miejscowościach i terminach:

Dla mężczyzn, członków K. S. M.:

1) **W Tarnowie** — w internacie św. Józefa — w dniach od 27 do 31 grudnia 1936 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Aleksander Rogoż.** Wzięło w nich udział 22 uczestników.

2) **W Dębicy** — w bursie gimn. — w dniach od 27 do 31 grudnia 1936 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Midura J.** Wzięło w nich udział 11 uczestników.

3) **W Mielcu** — w bursie gimn. — w dniach od 2 do 6 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Sierosławski Fr.** Wzięło w nich udział 19 uczestników.

4) **W Zakliczynie** — w klasztorze OO. Reformatów — w dniach od 11 do 15 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Rajca P.** Wzięło w nich udział 11 uczestników.

5) **W Bieczu** — w klasztorze OO. Reformatów — w dniach od 11 do 15 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Pykosz E.** Wzięło w nich udział 13 uczestników.

6) **W Szczyrzycu** — w klasztorze OO. Cystersów — w dniach od 11 do 15 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Kurek J.** Wzięło w nich udział 59 uczest.

7) **W Kadczy** — w willi „Szarotka p. W. Golonki — w dniach od 12 do 16 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Stawarz T.** Wzięło w nich udział 38 uczestników.

Dla kobiet, członkiń K. S. K.

1) **W Tarnowie** — w Zakładzie naukowym SS. Urszulanek — w dniach od 27 do 31 grudnia 1936 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Drożdż J.** Wzięło w nich udział 31 uczestniczek.

2) **W Nowym Sączu** — w klasztorze SS. Niepokalanek — w dniach od 27 do 31 grudnia 1936 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Cierniak J.** Wzięło w nich udział 58 uczestniczek.

3) **W Gorlicach** — w bursie gimn. — w dniach od 1 do 5 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Dr Wł. Bochenek.** Wzięło w nich udział 25 uczestniczek.

4) **W Białej Niżnej** — w klasztorze SS. Dominikanek — w dniach od 12 do 16 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Stosur J.** Wzięło w nich udział 50 uczestniczek.

5) **W Zakliczynie** — w Ochronce SS. Józefitek — w dniach od 12 do 16 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **Ks. Rzepka J.** Wzięło w nich udział 36 uczestniczek.

6) **W Trzęsówce** — w Ochronce SS. Józefitek — w dniach od 12 do 16 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Nagórzański J.** Wzięło w nich udział 26 uczestniczek.

Dla druhów, członków K. S. M. M.

1) **W Szczyrzycu** — w klasztorze OO. Cystersów — w dniach od 30 listopada do 4 grudnia 1936 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Motyka St.** Wzięło w nich udział 53 uczestników.

2) **W Bieczu** — w klasztorze OO. Reformatów — w dniach od 1 do 5 grudnia 1936 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Wszołek J.** Wzięło w nich udział 34 uczest.

3) **W Zakliczynie** — w klasztorze OO. Reformatów — w dniach od 15 do 19 grudnia 1936 r. Rekolekcje przeprowadził **ks Lesiak Wł.** Wzięło w nich udział 22 uczestników.

4) **W Bochni** — w bursie gimn. — w dniach od 27 do 31 grudnia 1936 r. Rekolekcje przprowadził **ks. Biernat W.** Wzięło w nich udział 76 uczestników.

5) **W Mielcu** — w bursie gimn. — w dniach od 27 do 31 grudnia 1936 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Krzemień St.** Wzięło w nich udział 17 uczestników.

6) **W Tarnowie** — w bursie gimn. św. Kazimierza — w dniach od 27 do 31 grudnia 1936 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Madej W.** Wzięło w nich udział 32 uczestników.

7) **W Dębicy** — w bursie gimn. — w dniach od 2 do 6 stycznia 1936 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Blecharczyk M.** Wzięło w nich udział 45 uczestników.

8) **W Kadczy** — w willi „Szarotka" p. W. Golonki — w dniach od 2 do 6 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Lesiak Wł.** Wzięło w nich udział 30 uczest.

Dla druhen, członkiń K. S. M. Ż.

1) **W Olpinach** — w Ochronce SS. Dominikanek — w dniach od 2 do 6 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Starzak J.** Wzięło w nich udział 106 uczest.

2) **W Tarnowie** — w Zakładzie SS. Urszulanek — w dniach od 2 do 6 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Dubiel J.** Wzięło w nich udział 116 uczestniczek.

3) **W Tuchowie** — w Ochronce SS. Służebniczek — w dniach od 12 do 16 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks Rejowski A.** Wzięło w nich udział 32 uczest.

4) **W Ropczycach** — w Ochronce SS. Służebniczek — w dniach od 12 do 16 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Olearczyk W.** Wzięło w nich udział 59 uczestniczek.

5) **W Kadczy** — w willi „Szarotka" p. W. Golonki — w dniach od 19 do 23 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Padykuła J.** Wzięło w nich udział 60 uczestniczek.

6) **W Rytrze** — w willi „Świtezianka" — w dniach od 19 do 23 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Łętek J.** Wzięło w nich udział 29 uczestniczek.

7) **W Białej Niżnej** — w klasztorze SS. Dominikanek — w dniach od 26 do 30 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Wszołek J.**

8) W **Trzęsówce** — w Ochronce SS. Józefitek — w dniach od 26 do 30 stycznia 1937 r. Rekolekcje przeprowadził **ks. Dunajecki J.** Wzięło w nich udział 34 uczest.

2. Zmarli członkowie A. K.

W ostatnich miesiącach opuścili na zawsze szeregi Akcji Katolickiej następujący jej członkowie i członkinie: śp. **Jan Kasprzyk,** prezes Parafialnej Akcji Katolickiej w Tymbarku, 31 stycznia 1937 r.; Bałkowa Katarzyna, członkini Oddz. KSK. ze Żdżarca; Bujakowa Wiktoria, członkini Oddz. KSK. z Borzęcina Górnego: Gryboś Salomea, członkini Oddz. KSK z Libuszy; Pałkowska Michalina, członkini Oddz. KSK z Cikowic; Kleszcz Piotr, członek Oddz. KSM. z Wiewiórki.

Niech za swą ofiarną i pełną zapału pracę w Akcji Katolickiej odpoczywają w pokoju, a światłość wiekuista niechaj im świeci! Polecamy ich dusze w modlitwach naszych miłosierdziu Bożemu!

II. ZARZĄDZENIA I WSKAZANIA.

1. Pielgrzymka do Wilna.

Na zapowiedzianą pielgrzymkę do Matki Bożej Ostrobramskiej w Wilnie zgłosiło się dotąd 429 osób. Zaznaczamy ponownie, że pojedzie tylko jeden pociąg z 500 pielgrzymami, którymi mogą być tylko członkowie Akcji Katolickiej ze Stowarzyszeń dorosłych i młodzieży. Ponoszą oni wiele świadczeń i pracy na rzecz Akcj. Katolickiej — więc Instytut dla nich tylko organizuje tę pielgrzymkę. Ustaliliśmy już terminy wyjazdu i zwiedzań: pociąg, wiozący pielgrzymów, wyjedzie z Grybowa w sobotę 12 czerwca około godziny 9-tej, o 11-tej będzie w Tarnowie, w Warszawie będzie wieczorem, a wczesnym rankiem w niedzielę w Wilnie. Pielgrzymi udadzą się w procesji do Ostrej Bramy, tam będą na nabożeństwach. Po południu będzie zwiedzanie miasta. W poniedziałek 14 czerwca pielgrzymi zwiedzą w dalszym ciągu miasto i najbliższe okolice. Za specjalną dopłata, której wysokość podamy po zakończeniu pertraktacyj, mogą pielgrzymi wyjechać do Trok, do Werk i ewentualnie nad morze wileńskie, którym jest jezioro Narocz. Późnym wieczorem 14 czerwca, po nabożeństwie pożegnalnym w Ostrej Bramie, wyjedzie pielgrzymka do Warszawy. 15 czerwca poświęcony jest na zwiedzanie Warszawy. Około północy 15 czerwca wyjedziemy z Warszawy i nie zatrzymując się już nigdzie, wrócimy do naszej diecezji około południa 16 czerwca br.

W następnym numerze „Posłańca" podamy już dokładny koszt pielgrzymki, oraz bliższe szczegóły.

2. Zebranie ogólne Oddziałów.

Niezmiernie ważną jest rzeczą staranne przygotowanie zebrania gólnego. Winno być ono tak dalece interesujące, by członkowie nie tylko skorzystali wiele z zebrania, ale równocześnie tęsknili także za

następnym zebraniem. Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej niech na swym posiedzeniu rozważy tę sprawę i zwróci uwagę przedstawicielom Oddziałów na dwie rzeczy: a) Zebrania ogólne Oddziałów winny być możliwie krótkie. Pokazowe zebrania ogólne na kursach dla Kierownictw trwały zwyczajnie tylko godzinę i kwadrans dlatego, że były starannie przygotowane. Wszystkie punkty były uwzględnione, a jednak zebranie nie trwało zbyt długo. b) Zebrania ogólne Oddziałów młodzieży winny być przeplatane urozmaiceniami, jak śpiew, wesołe monologi, deklamacje i t. p. Może również młodzież już po zebraniu urządzić gry pokojowe.

Bywa nieraz tak, że wywiąże się żywa dyskusja i zebranie z konieczności trwa dłużej; jednak dążmy zawsze do tego, by zebrania nie były zbyt długie i by zawsze żywo zainteresowały członków.

3. Sprawa opłat listów.

Otrzymaliśmy z kilku miejscowości zawiadomienia, że odnośne Starostwa nie uznały za zwolnione od opłaty pocztowej listy od Oddziałów Katolickich Stowarzyszeń, pisanych w sprawach zmian składu osobowego Kierownictwa i adresu lokalu, czyli w sprawach, dotyczących **wykonania ustawowego obowiązku** z art. 41 prawa o Stowarz. z dnia 27 października 1932 (Dz. U. R. P. Nr. 94. poz. 808).

Pismo Urzędu Wojewódzkiego z dnia 31 sierpnia 1936 r. (Wydz. Społ.-Polit. Lp. SP. B. XI/3/36) wyjaśnia, że do listów w sprawach wykonania ustawowego obowiązku, a zatem w sprawach zmian składu osobowego Kierownictwa i t. p., powinno mieć zastosowanie rozporządzenie Min. Poczt. i Tel., Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1933 r. (Dz. U. R. P Nr. 59, poz. 448).

W razie nieprzyjęcia listu lub nałożenia opłaty karnej, prosimy powołać się na podane wyżej rozporządzenia.

4. Ewangelia dla wszystkich!

Diecezjalny Instytut A. K. w Tarnowie wystarał się o najtańsze nabycie Ewangelii świętej. Pięknie oprawna książka, licząca 288 stron, zawierająca liczne ilustracje na kredowym papierze, mapę Palestyny za czasów Chrystusa Pana, objaśnienia, czym jest Pismo św., zbiór modlitw najważniejszych, przygotowanie i modlitwy przy Spowiedzi i Komunii św., tekst czterech Ewangelij św., wraz z bardzo dokładnymi objaśnieniami, kosztuje tylko **1 zł. 20 gr.**

Niech wszyscy członkowie Akcji Katolickiej nabędą sobie tę książkę i niech zachęcą do jej nabycia wszystkich swych krewnych i znajomych. Pieniądze przesyłać przekazem pocztowym pod adresem Diec. Instytutu A. K. w Tarnowie, dołączając do ceny 25 gr. na przesyłkę pocztową.

Katolickie Stowarzyszenie Mężów.

1. Zjazd Delegowanych K. S. M. 11 kwietnia!

Na posiedzeniu Zarządu Katolickiego Stowarzyszenia Mężów w dniu 10 lutego zapadła uchwała, by urządzić II. Zjazd Delegowanych KSM. w Tarnowie w dniu 11 kwietnia, w drugą niedzielę po Wielkiejnocy!

Członkowie KSM.! Zjazd Delegatów — to wasza uroczystość, to wasze wielkie święto! Przybywajcie zatem gromadnie, mimo wielkich trudów, mimo dalekiej drogi, mimo jakichkolwiek przeszkód! Prócz Delegatów — zapraszamy naszych Czcigodnych Księży Asystentów i wszystkich kochanych Członków KSM.!

Członkowie KSM.! Powita was z radością nasz ukochany Arcypasterz i cieszył się będzie waszym widokiem, waszą gorliwością i zapałem w służbie Akcji Katolickiej. Powita was serdecznie Zarząd Stowarzyszenia, powita was miasto Tarnów i organizacje katolicko-społeczne przez swych przedstawicieli. Będziemy wszyscy chcieli spojrzeć w Wasze oczy, błyszczące zapałem, uścisnąć wam dłoń, uradować się rozmachem i wzrostem waszej organizacji. Przybywajcie, by świadczyć, że siły wasze potężnieją, że krzepnie w was duch, że rośnie z was pokolenie, które odrodzi społeczeństwo nasze i wprowadzi w nie Chrystusowe Królowanie.

Witajcie nam zatem Ukochani Członkowie K. S .M. w niedzielę 11 kwietnia wraz z Przezacnymi Księżmi Asystentami — witajcie!!

U w a g a. Szczegółowy program Zjazdu Delegowanych wyślemy w marcu pod adresem każdego Prezesa Oddziału.

2. Posiedzenie Zarządu K. S. M.

Posiedzenie Zarządu Katolickiego Stowarzyszenia Mężów odbyło się dnia 10 lutego br. o godz. 15-tej w lokalu Sekretariatu Instytutu A. K. w Tarnowie. Przedstawione na posiedzeniu sprawozdanie za ostatni kwartał wykazało dalszy rozwój Stowarzyszenia, gdyż przybyło 12 nowych Oddziałów; wzrosła również karność organizacyjna, zwartość wewnętrzna i umiłowanie pracy w Stowarzyszeniu. W sprawozdaniu przedstawiono również sposoby niesienia pomocy Oddziałom ze strony centrali. Pomoc ta przejawiała się w urządzeniu kursów (29), nadsyłaniu materiału na zebrania ogólne, materiału na zebrania Sekcji Społecznej i na zbiórki zastępów, w urządzaniu rekolekcyj zamkniętych i udzielaniu rad, oraz pouczeń. O natężeniu pracy w KSM. świadczy między innymi i ilość korespondencyj, których w ostatnim kwartale załatwiono **1183!** Przedstawiono również na posiedzeniu obszerne sprawozdanie z przeprowadzonych 29 kursów dla Kierownictw.

Zarząd rozpatrywał dłużej sprawę II. Zjazdu Delegowanych. Powzięto najważniejsze tylko uchwały w tej sprawie, resztę zlecono opracować i przeprowadzić Ks. Sekretarzowi Generalnemu.

Omówiono nastepnie organizację Okręgów KSM., sprawę terminu

pielgrzymki do Częstochowy, oraz rozpatrywano pracę sekcyj i zastepów w KSM.

Termin następnego posiedzenia Zarządu KSM. wyznaczono na 10 kwietnia o godz. 16-tej.Do Zarządu KSM. dokooptowano wszystkich prezesów Okręgów KSM., którzy wezmą udział w posiedzeniu w dniu 10 kwietnia w przeddzień Zjazdu Delegowanych.

3. Pielgrzymka do Czętochowy.

Zapowiedziana na rok 1937 ogólnopolska pielgrzymka do Częstochowy Katolickiego Związku Mężów odbędzie się w drugiej połowie sierpnia. Obrano ten termin z tego powodu, że wtenczas dnie są długie i ciepłe, oraz dlatego, że przeważnie rolnicy w tym czasie kończą żniwa, a nie rozpoczynają jeszcze w całej pełni robót jesiennych. Zachęcamy serdecznie do omawiania tej pielgrzymki na zebraniach ogólnych Oddziałów. Koszt przejazdu będzie nieduży, zatem i nabiedniejsi członkowie KSM. będą mogli skorzystać z okazji i pokłonić się Pani, „co Jasnej broni Częstochowy", Ją prosić o łaski i błogosławieństwo na dalsze lata życia, Jej przepotężnej polecać opiece siebie i swoich najbliższych. Spodziewamy się, że wszyscy członkowie KSM. z naszej diecezji wezmą udział w pielgrzymce, a pozostaną w domach chyba tylko obłożnie chorzy lub ci, którym zajęcia zawodowe na wyjazd nie pozwolą.

4. Komunikaty Zarządu K. S. M.

a) Sprawozdania roczne nie nadeszły jeszcze dotąd ze wszystkich Oddziałów do naszego Sekretariatu. Prosimy koniecznie o ich nadesłanie, gdyż w przeciwnym razie te Oddziały, które nie nadesłały nam żadnej wieści o ich pracy w 1936 r., będziemy uważać za nieistniejące.

b) Apelujemy gorąco o wpłacenie składki stowarzyszeniowej do centrali. Wynosi ta składka zaledwie 25 groszy od członka na rok. Jeszcze jest kilkanaście Oddziałów, które tej składki nie wpłaciły za rok 1936. Gorliwsze Oddziały zapłaciły już składkę na bieżący rok 1937. Oby wszystkie Oddziały co rychlej spełniły ten organizacyjny obowiązek.

c) Materiał na zebranie Sekcji Społecznej i na zbiórki zastępów załączamy do tych tylko numerów „Posłańca", które są wysyłane do Oddziałów KSM. Gdyby który Oddział tych załączników nie otrzymał — niech nam da znać kartką pocztową.

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet.

1. Referat Prasowy.

W lutym odbyło się jak zwykle posiedzenie Komitetu Redakcyjnego dla ustalenia treści numeru lutowego „Własnemi Siłami".

Niestety część nadesłanych artykułów nie mogła być umieszczona z powodu braku miejsca, za co Komitet Redakcyjny serdecznie

przeprasza te Członkinie Referatu Prasowego, których artykułów nie można już było umieścić.

Następne posiedzenie Komitetu Redakcyjnego odbędzie się w pierwszych dniach marca. Komitet prosi więc o łaskawe nadesłanie artykułów do dnia 5 marca br.

2. Pomoc do pracy w Oddziałach.

W pierwszych dniach lutego br. wysłane zostały do wszystkich Urzędów Parafialnych „Modlitwy mszalne — szkołą apostolstwa". Dla Oddziałów K. S. K. książeczki te były podpisane K. S. K. i dołączone były do książeczek tych: ulotka związkowa i pogadanki na miesiąc luty i marzec br. Pozatem każdy Oddział otrzymał „Pamiętnik z pielgrzymki", w cenie 40 groszy.

Do poprzedniego N-ru „Posłańca" i do obecnego załączamy pomoce dla prowadzenia zastępów i Sekcji miłosierdzia. Do N-ru kwietniowego „Posłańca" załączamy po jednym dodatku dla 2 zastępów, do tych Oddziałów, które zastępy potworzyły i ogłosiły ich założenie w protokóle z Walnego Zebrania. Do Oddziałów, które zastępów nie utworzyły, wysyłać ich nie będziemy. Podobnie materiał na zebranie Sekcji Miłosierdzia zostanie wysłany tylko do tych Oddziałów, które zgłosiły założenie Sekcji miłosierdzia.

Zarząd K. S. K. prosi więc te Kierownictwa, które nie zgłosiły ilości utworzonych zastępów i Sekcji miłosierdzia, aby uczyniły to w najbliższym tygodniu. Przypominamy równocześnie, że utworzenie choćby jednego zastępu w każdym Oddziele jest obowiązkiem Oddziału i zarazem jednej Sekcji miłosierdzia w parafii.

3. Sprawozdanie roczne.

Zarząd K. S. K. raz jeszcze przypomina Oddziałom, że sprawozdanie z działalności Oddziału za rok 1936 wraz z protokółem z Walnego Zebrania według wzoru umieszczonego w n-rze I „Posłańca" należy wysłać na drugi dzień po Walnym Zebraniu.

Jeszcze 20% Oddziałów sprawozdań nie nadesłało. Przyczyną jest głównie to, że wskutek mrozów i zasp śnieżnych wiele Oddziałów nie odbyło dotąd Walnego Zebrania. Ostatecznym terminem Walnych Zebrań dla tych Oddziałów niech będzie niedziela 28 lutego b. r. Sprawozdania należy natychmiast wysłać ze względu na opracowanie sprawozdania rocznego z działalności K. S. K. w diecezji tarnowskiej.

Wierzymy, że Oddziały tak karne dotąd, spełnią dobrze swój obowiązek.

Uwaga: Wskutek technicznej przeszkody nie mogłyśmy wysłać Oddziałom podwójnych egzemplarzy sprawozdawczych. Należało więc zasadnicze dane o pracy Oddziału zanotować w protokóle z Walnego Zebrania, który wpisuje się do księgi protokółów, a formularze wypełnione należało przesłać do Sekretariatu Generalnego K. S. K.

4. Książka „O wychowaniu".

Książka „O wychowaniu" jest w druku, dlatego nie można jej było wysłać do Oddziałów. — Wobec tego dla Oddziałów, które tej książki nie mają, podajemy streszczenie odczytów z tej książki. — Wszystkie

Oddziały będą mogły nabyć tę książkę na posiedzeniu Kierownictwa Okręgowego, które odbędzie się z początkiem kwietnia br. Na tym to posiedzeniu będą mogły Oddziały uiścić swe należności za „Pamiętnik z pielgrzymki", składkę okręgową, a także nabyć książkę „O wychowaniu".

5. Uroczystość patronalna K. S. K.

W bieżącym roku dzień 25 marca przypada w Wielki Czwartek, więc święto kościelne przeniesione zostało na poniedziałek 5 kwietnia br. Oddziały więc obchodzić będą uroczystość patronalną w poniedziałek dnia 5 kwietnia br. nabożeństwem i nadzwyczajnym zebraniem ogólnym Oddziału. — W niedzielę dnia 4 kwietnia br. urządzą Oddziały, każdy u siebie, uroczysty obchód ku czci Matki Najświętszej, Patronki K. S. K. — Obchód ten ma mieć charakter propagandowy, należy go więc urządzić starannie.

Program uroczystości patronalnej zostanie wysłany do Oddziałów przed dniem 1 marca br. wraz z potrzebnymi do przeprowadzenia uroczystości materiałami.

6. II Posiedzenie Kierownictwa Okręgu.

II posiedzenie Kierownictwa Okręgu we wszystkich Okręgach odbędzie się w pierwszej połowie kwietnia br. Termin ustali posiedzenie Zarządu K. S. K. poczym głosi się go kwietniowym numerze „Posłańca".

Na posiedzeniu tym załatwione zostaną ważne sprawy organizacyjne, a między innymi ogłoszony zostanie wynik konkursu sprawności organizacyjnej Oddziałów i Okręgów.

Wszystkie Prezeski Oddziałów K. S. K. niech dołożą wszelkich starań, żeby wziąć udział w tym posiedzeniu. — W razie poważnych przeszkód — Prezeska Oddziału wydeleguje swą zastępczynię lub inną członkinię Kierownictwa.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej.

1. Kurs handlowy.

W kwietniu br. urządza Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej kurs dla tych druhów, którzy zamierzają założyć na wsi lub w małych miasteczkach kramiki lub sklepy. Kurs będzie się składał z części teoretycznej i praktyki w sklepach tarnowskich i w sali ćwiczeń Gimnazjum kupieckiego w Tarnowie. Pomoc w przeprowadzeniu kursu zaofiarowało wspomniane Gimnazjum i Tarnowska Kongregacja Kupiecka.

Kurs ten jest jedną z prób przygotowania praktycznego do życia członków KSMm. Do Panów Prezesów P. A. K. zwracamy się z uprzejmą prośbą, by zechcieli dopomóc potrzebującym takiego kursu, zdolnym chłopcom, do wzięcia w nim udziału. Bliższe dane podano w „Młodym Polaku", oraz poda się w dalszych jego numerach.

2. Reklamacje „Młodego Polaka".

Otrzymujemy wiele reklamacyj z powodu nie otrzymywania przez Oddziały naszego pisemka „Młody Polak" Komunikujemy przeto Oddziałom, że „Młody Polak" wychodzi teraz zawsze przy końcu miesiąca na miesiąc następny. W wy-

padku, gdy Oddział nie otrzyma pisma do 5 dnia miesiąca, należy reklamować. Pismo, zawierające reklamację gazetową, wysyła się bezpłatnie.

3. Kółka Oszczędnościowe.

Pocztowa Kasa Oszczędności, chcąc szerzyć ideę oszczędności wśród młodzieży, urządza tego roku konkurs z nagrodami dla tych Oddziałów KSMM., które założą u siebie kółka oszcz. Materiały wysłała PKO. Oddziałom. W interesie młodzieży leży zainteresowanie się konkursem. Warunki podał lutowy numer „Młodego Polaka".

4. Kursy organizacyjne.

Jeszcze w obecnym okresie powinny Oddziały pomyśleć o przygotowaniu pieniędzy na wysłanie przynajmniej jednego druha na kursy organizacyjne, które odbędą w b. r. w miesiącach czerwcu i lipcu. Pierwszy taki kurs-obóz odbędzie się od 28 maja do 10 czerwca w Rytrze. Terminy następnych podamy później. W sezonie obecnym łatwo jest urządzić przedstawienie na ten cel. Wiemy, że dużo Oddziałów poważnie o tym myśli i już ma przygotowane środki na ten cel. Powinny tak zrobić wszystkie! W maju i czerwcu myśleć o tym będzie już zapóźno.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej

1. Kursy dla zastępowych i I. posiedzenia Kierownictw Okręgowych.

W ostatnich dniach marca i w pierwszych kwietnia b. r. odbędą się we wszystkich Okręgach kursy dla zastępowych. poprzedzane egzaminem z próby kandydackiej dla prezesek Oddziałów i zastępowych.

W kursach mają wziąć udział wszystkie zastępowe wraz z prezeską, jako zastępową zastępowych. Z Oddziałów, gdzie jeszcze zastępowych nie ma, winna przybyć prezeska i kilka najdzielniejszych druhen; egzaminu składać nie muszą, jeśli nie zdążą się do niego przygotować.

Bezpośrednio po kursie odbędzie się I. posiedzenie Kierownictwa Okręgowego, na którym obowiązkowo mają być obecne prezeski wszystkich Oddziałów danego Okręgu.

Ze względu na złączenie w jednym dniu egzaminu z próby kandydackiej, kursu dla zastępowych i posiedzenia Kierownictwa, celem uniknięcia za częstych zjazdów, rozpoczęcie będzie o godzinie 7 rano Mszą św., a zakończenie o godzinie 4 po południu błogosławieństwem Najśw. Sakramentem.

Dokładny program wyślemy prezeskom Okręgów.

Specjalnych zawiadomień o kursie do Oddziałów nie wysyłamy.

2. Plan kursów.

1) **Okręg Tarnowski miejski w Tarnowie dnia 4 kwietnia.**

2) **Okręg Tarnowski zamiejski kurs I. w Woli Rzędzińskiej dnia 31 marca** dla Oddziałów: Jastrząbka Nowa, Lisia Góra, Śmigno, Pawęzów, Zaczarnie, Żukowice Stare. Pogórska Wola, Szynwałd, Święta Góra, Skrzyszów.

Kurs II. w Tarnowie dnia 1 kwietnia dla Oddziałów: Jurków, Niedomice, Łękawica, Trzemesna, Łukowa, Poręba Radlna, Szczepanowice. Zbylitowska Góra, Koszyce Małe, Mościce.

3) **Okręg Baranowski w Padwi dnia 31 marca.**

4) **Okręg Biecki w Bieczu dnia 31 marca.**

5) **Okręg Bobowski w Bobowej dnia 31 marca.**

6) **Okręg Bocheński w Bochni dnia 31 marca.**

7) **Okręg Brzeski w Brzesku dnia 31 marca.**

8) **Okręg Czchowski kurs I. w Tropiu dnia 31 marca** dla Oddziałów: Czchów. Domosławice, Iwkowa, Podole, Przydonica, Rożnów, Tropie, Złota.

Kurs II. w Zakliczynie dnia 1 kwietnia dla Oddziałów: Brzozowa, Filipowice, Janowice, Paleśnica, Faściszowa, Kończyska, Wesołów, Wola Strózka, Wróblowice.

9) **Okręg Dąbrowski kurs I. w Szczucinie dnia 31 marca** dla Oddziałów: Mędrzechów, Kupienin, Radgoszcz, Słupiec, Smęgorzów, Szczucin, Borki, Laskówka Delastowska, Maniów, Radwan, Skrzynka, Suchy Grunt, Wólka Mędrzechowska, Zabrnie.

Kurs II. w Dąbrowie dnia 31 marca dla Oddziałów: Dąbrowa, Gruszów Wielki, Oleśnica, Brnik, Szarwark, Luszowice, Nieczajna, Odporyszów, Borek, Laskówka Chorązka, Sieradza, Żelazówka, Olesno, Ćwików, Dąbrówki Breńskie, Podborze, Otfinów, Gorzyce, Pasieka, Przybysławice.

Kurs III. w Gręboszowie dnia 1 kwietnia dla Oddziałów: Bolesław, Grądy, Kanna, Pawłów, Podlipie, Samocice, Strojców, Świebodzin, Tonia, Gręboszów, Biskupice, Borusowa, Hubenice, Karsy, Kozłów, Uście Jezuickie, Wola Gręboszowska, Wola Żelichowska, Zalipie, Pilcza Żelichowska.

10) **Okręg Dębicki w Dębicy dnia 31 marca.**

11) **Okręg Gorlicki w Gorlicach dnia 31 marca.**

12) **Okręg Grybowski w Grybowie dnia 31 marca.**

13) **Okręg Kolbuszowski w Kolbuszowej dnia 31 marca.**

14) **Okręg Limanowski w Limanowej dnia 31 marca.**

15) **Okręg Lipnicki w Lipnicy Murowanej dnia 1 kwietnia.**

16) **Okręg Łącki w Łącku dnia 31 marca.**

17) **Okręg Mielecki kurs I. w Mielcu dnia 31 marca** dla Oddziałów: Chorzelów, Chrząstów, Trześń, Malinie, Czermin, Mielec, Cyranka, Trzciana I. i II., Złotniki, Rzędzianowice, Wola Pławska, Wadowice Górne.

Kurs II. w Przecławiu dnia 1 kwietnia dla Oddziałów: Książnice, Wola Mielecka, Białybór, Błonie, Korzeniów, Łączki, Tuszyna, Rzochów, Kiełków, Rzemień, Izbiska, Partyń, Pień, Podborze.

18) **Okręg Nowo-Sadecki, kurs I. w Nowym Sączu dnia 30 marca** dla Oddziałów parafii Nowo-Sądeckiej.

Kurs II. w Tęgoborzy dnia 31 marca dla Oddziałów: Chomranice, Jakóbkowice, Michalczowa, Żbikowice, Tęgoborza, Wielogłowy, Zbyszyce.

Kurs III. w Nowym Sączu dnia 1 kwietnia dla Oddziałów: Kamionka Wielka, Mystków, Nawojowa, Podegrodzie, Brzezna, Litacz, Gostwica, Podrzecze, Wyglanowice, Siedlce, Trzetrzewina.

19) **Okręg Pilźnieński, kurs I. w Pilźnie dnia 31 marca** dla Oddziałów: Dobrków, Lubcza, Wola Lubecka, Łęki Górne, Machowa, Żdżary, Pilzno, Bielowy, Kozia Wola, Słotowa.

Kurs II. w Siedliskach-Bogusz dnia 1 kwietnia dla Oddziałów: Jodłowa, Przeczyca, Dęborzyn-Zagórze, Jaworze Górne, Siedliska, Bączałka, Głobikówka, Grudna Górna, Kamienica Górna, Smarzowa, Gorzejowa.

20) **Okręg Radłowski w Radłowie dnia 31 marca.**

21) **Okręg Radomyski w Zassowie dnia 31 marca.**

22) **Okręg Ropczycki w Sędziszowie dnia 31 marca.**

23) **Okręg Staro-Sądecki w Piwnicznej dnia 30 marca.**

24) **Okręg Tuchowski w Tuchowie dnia 31 marca.**

25) **Okręg Tymbarski w Tymbarku dnia 1 kwietnia.**

26) **Okręg Uścieński w Uściu Solnym dnia 31 marca.**

27) **Okręg Wielopolski w Łączkach Kucharskich dnia 31 marca.**

28) **Okręg Wojnicki w Łysej Górze dnia 31 marca.**

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej Redaktor odp.: Ks. Karol Pękala
Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie — pod zarządem Stanisława Starostki.